

ÎNCHEIERE

22 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nina Vascan
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Justiției,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Igor Colodrovschi
împotriva Ministerului Justiției, Primăriei mun. Chișinău, Consiliului mun. Chișinău,
intervenient accesoriu executorul judecătoresc Igor Doroftei cu privire la constatarea
încălțării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea
prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din data de 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin
care s-a respins apelul declarat de către Ministerul Justiției, s-a menținut hotărârea din
data de 17 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

constată:

La 05 mai 2017 Igor Colodrovschi a depus cerere de chemare în judecată, ulterior
concretizată, împotriva Ministerului Justiției, Primăriei mun. Chișinău, Consiliului mun.
Chișinău, intervenient accesoriu executor judecătoresc Igor Doroftei cu privire la
constatarea încălțării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești,
repararea prejudiciului material în mărime de 42 000 lei pentru perioada 01 ianuarie
2017 - 31 decembrie 2017 și prejudiciul moral în mărime de 600 euro echivalent în
valută națională pentru perioada de 12 luni de neexecutare 01 noiembrie 2016 - 31
octombrie 2017. (f.d.3-5,37-38, vol.I)

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 28 octombrie 2008 Curtea de Apel
Chișinău a pronunțat hotărârea nr.3-2380/08 prin care Primăria mun. Chișinău o fost
obligată să-i acorde spațiu locativ, în conformitate cu normele stabilite de legislație.

Igor Colodrovschi a menționat că hotărârea dată nu a fost executată până la data
adresării cu prezenta acțiune, iar executorul judecătoresc nu a întreprins acțiuni concrete
ce ar putea duce la executarea hotărârii judecătorești, susținând doar că se întreprind
toate măsurile posibile.

Reclamantul a susținut că în pofida existenței a mai multor hotărâri judecătorești irevocabile, emise în baza Legii nr.87 din 21 aprilie 2011, titlul executoriu rămâne neexecutat, fapt prin care în continuu i se încalcă drepturile recunoscute și garantate.

Reclamantul a atras atenția că conform deciziilor judecătorești pronunțate anterior s-a dispus repararea prejudiciului material până la 31 decembrie 2016 și moral până la 31 octombrie 2016, iar prin prezenta cerere solicită recuperarea prejudiciului material cauzat pentru perioada 01 ianuarie 2017 – 31 decembrie 2017 și moral pentru perioada de la 01 noiembrie 2016 până la 31 octombrie 2017.

Prin urmare, neexecutarea hotărârii judecătorești în mod direct i-a cauzat prejudicii de ordin material și moral.

Cu referire la prejudiciul moral a menționat că mecanismul instituit prin Legea nr.87 din data de 21 aprilie 2011 cu privire la repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești este un remediu neefectiv, ba mai mult, acesta contribuie efectiv și eficient la tergiversarea executării hotărârilor judecătorești, impunând reclamantului pierdere de timp și suferințe morale cauzate de sistemul birocratic al formalităților impuse.

Inacțiunile și nedorința vădită și obraznică a debitorilor, cât și a statului, reprezentat de instituțiile publice, care nu întreprind nici o măsură în vederea neadmiterii încălcării continuu a dreptului recunoscut, îi cauzează și suferințe morale, atât personal, cât și membrilor familiei sale și asta că subiectul „spațiul locativ” este unul neconsumat, care cauzează stres și situații tensionate în familie, nemaivorbind și de insuficiența mijloacelor financiare necesare pentru achitarea chiriei, totodată având și doi copii minori la întreținere.

Reclamantul a indicat că lipsa spațiului locativ l-a determinat să închirieze spațiu locativ în mun. Chișinău, din considerentul dat în perioada 01 ianuarie 2017 – 31 decembrie 2017 din motivul neexecutării hotărârii judecătorești i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 42 000 lei.

Prin hotărârea din 17 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de către Igor Colodrovschi. S-a constatat încălcarea dreptului lui Igor Colodrovschi la executarea în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău nr.3-2380/18 din 28 octombrie 2008 și încălcarea dreptului la protecția proprietății. S-a încasat din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Igor Colodrovschi suma de 42 000 lei cu titlu de prejudiciu material pentru perioada 01 ianuarie 2017 - 31 decembrie 2017 și echivalentul în valută națională a 600 euro cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2008, în perioada 01 noiembrie 2016 – 31 octombrie 2017. (f.d.67, 71-78)

Prin decizia din 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Ministerul Justiției, s-a menținut hotărârea din 17 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani. (f.d. 123, 124-130)

Instanțele de judecată au concluzionat că la data de 28 octombrie 2008, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău, Igor Colodrovschi a obținut dreptul la asigurarea cu spațiu locativ, iar prin neexecutarea hotărârii judecătorești s-a constatat încălcarea

dreptului lui Igor Colodrovschi la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, ceea ce reprezintă o violare a dreptului subiectiv de protecție a proprietății garantat de art. 1. Protocolul 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale

La 15 martie 2019 Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei din 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emitea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii. (f.d.136-141)

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că instanțele de judecată au interpretat în mod greșit legea și în acest sens au aplicat eronat normele de drept material, au apreciat arbitrar probele prezentate la materiale cauzei, ceea ce a condus la soluționarea greșită a cauzei.

La 18 aprilie 2019 Igor Colodrovschi a depus referință, solicitând ca recursul declarat de către Ministerul Justiției, să fie respins ca fiind neîntemeiat.(f.d. 148-149)

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 20 noiembrie 2018, publicată pe site-ul Curții de Apel Chișinău la 10 ianuarie 2019, expediată prin intermediul oficiului poștal părților la 11 ianuarie 2019, recepționată de către recurent la data de 30 ianuarie 2019. (f.d.134) Astfel, recursul declarat de către Ministerul Justiției la 15 martie 2019, este declarat în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Ministerul Justiției, este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Ministerul Justiției a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se

invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Ministerul Justiției, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Ministerul Justiției, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ministerul Justiției, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Ministerul Justiției, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nina Vascan

Maria Ghervas